

KALBA VAIKAI

Aš žinau kada yra balandžio mėnuo.

- Kada?,- klausia logopedė.
- Tada , kai valgom balandėlius,- atsako Viktoras.

Logopedė su Federika ir Emilija žiūri paveikslėlius.

- Koks čia kambarys, - klausia logopedė.
- Verdimas (virtuvė),- atsako Emilija.

Žiūrime į zylutę. Prisimename kūno dalis.

- Kas čia?,- klausia logopedė Federikos.
- Sapnelis (snapelis),- atsako mergaitė.

„Boružėlių“ grupės auklėtoja dalina vaikams šokoladą.

- Aš noriu kušolado,- sako Karolis.

Viktoras žiūrėjo kiną „ Katės ir šunys“. Grupėje vaikams pasakoja:

- Šunys krėtė šunybes, o katės- katybes.

„Pagrandukų“ grupės auklytė išplovė rūbinę. Evelina klausia:

- Kodėl ten šlapias kelias, kur reikia batus pasidėti?

Logopedė prašo Agnės pakelti liežuvį, nuvalyti viršutinius dantukus. Mergaitei neišeina. Agnė sako:

- Negaliu jau liežuvis miegoti nori.

Laikraštuko išleidimo iniciatyvinė grupė: Stasė Giedrienė,
Lina Leinartienė, Birutė Lakštutienė, Jolanta Mockevičienė,
Lina Gerinksonaitė Klumbienė, Reda Stulpinienė

TELŠIŲ RAJONO VAIKŲ SU NEGALE CENTRAS

Kodas 180703499. Kauno g. 9a, LT-87148 Telšiai.

Tel .: (8-444) 78501. Tel./Faksas (8-444) 78502;

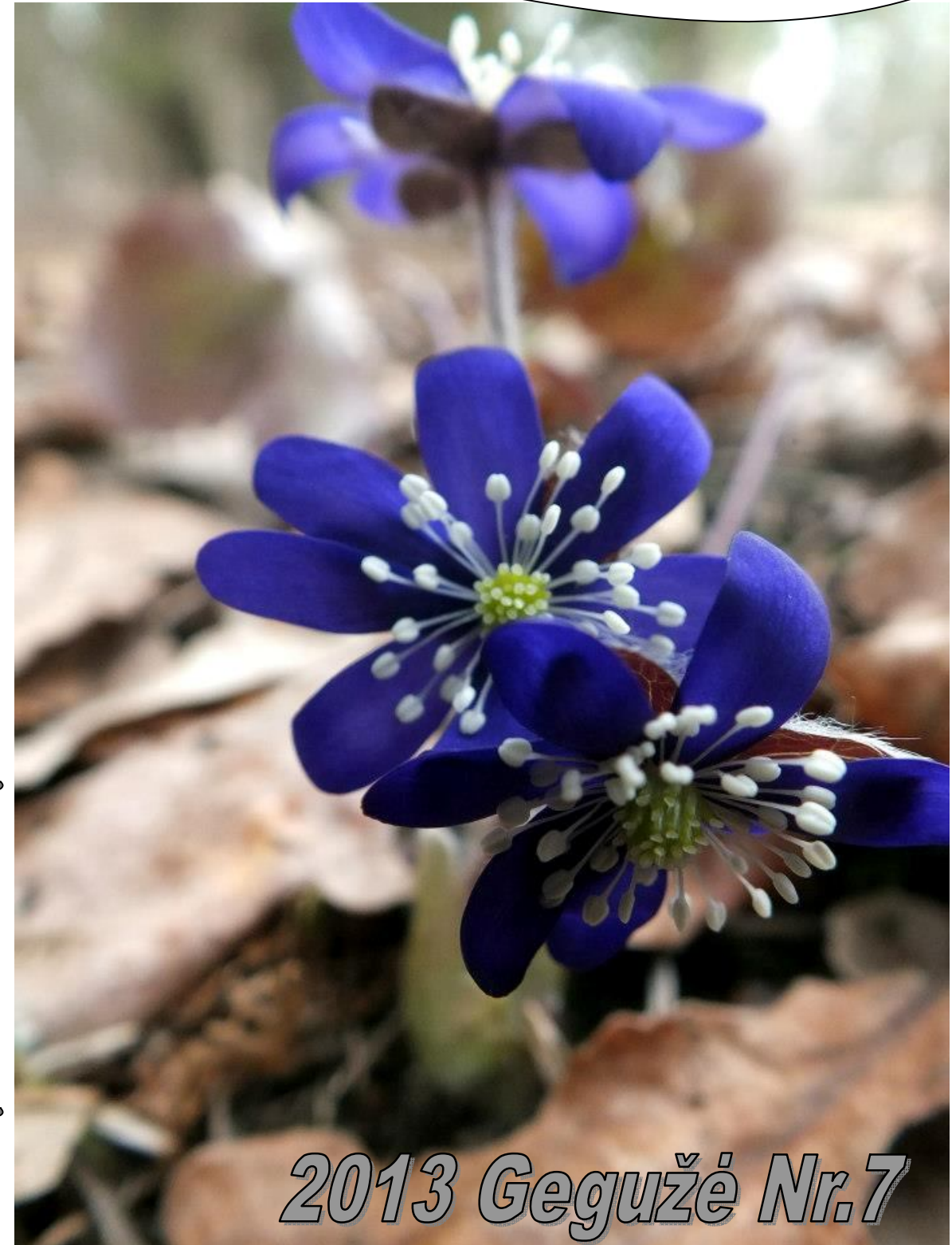
El. p. vsnc@zebra.lt Internetinės svetainės adresas: www.vsncentras.lt

Atsiskaitomoji sąskaita LT834010042800060058 DNB bankas Telšių sk. b/k 40100

Sąskaita labdarai pervesti LT674010042800090028

Vilties žiburėlis

TELŠIŲ RAJONO VAIKŲ SU NEGALE CENTRO LAIKRAŠTUKAS

2013 Gegužė Nr.7

Mama

*...Taip gera turėti, žinoti, matyti,-
Mamutė, mamulė, mama ir mamytė,
Tik Tavo dėka mums taip gera gyventi,
Todėl šiandien čia teprasideda šventė!*

Mano Mama,

*Tu– graži kaip meilė,
Tu– reikalinga kaip meilė,
Tu– būtina kaip meilė,
Tu ir esi Meilė .*

*Tik tu viena žinai meilės, aukos, kančios ir palaimos kainą. Tik tu žinai visas jos ištakas, požemines sroves, viltį ir ateitį. Tu žinai, kad Meilė– tai vienintelis dalykas, kuris eikvojamas auga, šaknijasi, plečiasi ir užpildo visą žemę...
Kaip mokų, kaip galiu, kiek suvokiu, jaučiu, matau ir gebu tai išreikšti– aš myliu tave, Mamyte ir prašau:
-Laikyk, Dievuli, mano Mamutę savo širdy...*

Bendravimas su vaiku šeimoje iki vienerių metų

Bendravimas yra vienas iš svarbiausių žmogaus poreikių. Mokslininkai įrodė, kad jei motina bendrauja su savo dar negimusiu kūdikiu, jis gimęs bus ramesnis. Linkę nusikalsti asmenys vaikystėje buvo labai uždari, atstumti, vieniši, nepripažinti, vadinasi, su jais nebuvo bendraujama. Kiekvienas vaikas turi patirti bendravimo džiaugsmą. Vaiko asmenybės vystymasis bendravimo kontekste didele dalimi priklauso nuo tėvų, nes jie sudaro pačią reikšmingiausią jo aplinkos dalį.

Kūdikio ir vaiko vystymesi yra sensitivityvių periodų, kai tam tikro amžiaus jis būna jautrus atitinkamiems dirgikliams. Jautrūs arba imlūs periodai (sensitivityūs) tai laikotarpiai, kai vaikas gali ko nors išmokti su nedidelėmis pastangomis ir mažomis sąnaudomis.

Kūdikystėje pagrindinė veikla – bendravimas su suaugusiais. Trūkstant bendravimo atsiranda „emocinis badas“. Vaikai ugdosi būdami tarp žmonių, kurie su jais kalbasi, todėl su vaikais reikia daug kalbėti, garsiai pasakoti apie tai, kas yra aplinkoje, skaityti vaikui knygeles ir kartu komentuoti paveikslėlius. A. Gučas (1990) pabrėžė, kad vienas svarbiausių dalykų, ko reikalaujama iš tėvų, (ir kitų šeimos artimųjų), yra kasdienis bendravimas su vaiku: ir fizinis, ir psichinis, ir jautrus atsiliepimas į vaiko poreikius. Psichinis jautrumas šeimoje pasireiškia stipriu emociniu prisirišimu. Ypač tarp motinos ir vaiko susidaro ilgalaikis emocinis ryšys. Esant menkam emociniam vaiko ir motinos ryšiui ar pakankamai jam nesustiprėjus per pirmuosius trejus metus, vėliau vaikas nesugeba užmegzti pastovių ryšių ir su kitais asmenimis. Vaikai daug ką įsisąmonina kartodami suaugusiųjų kalbą ir veiksmus. Tinkamos aplinkos sukūrimas vaikui ankstyvame amžiuje iš esmės nulemia vėlesnių intelektinių, socialinių ir emocinių galių įgijimo sėkmingumą. Ankstyvojo bendravimo su vaiku plėtotė yra pats stipriausias artimiausios aplinkos veiksnys, siekiant, kad vaikai užaugtų dvasingi, jautrūs, gailestingi, sąžiningi. Prieraišumo santykiai vaikams leidžia vis labiau tyrinėti savo aplinką, žinant, kad jie turi saugią nišą (šeimą), kur gali pasislėpti kilus pavojui.

Vaiko ankstyvasis bendravimas su artimaisiais ir aplinka yra itin jautrus, grįstas jutomais: vaikas jautriai reaguoja į prisilietimus, jaučia pasitenkinimą ir nusiraminimą, kai yra paimamas ant rankų, supamas, glostomas, myluojamas, jis pats emocijas reiškia įvairiais garsais ar mimika (verksmu, šypsena). Ankstyvasis bendravimas vaikui svarbus, nes ir kalbos, ir jutimų pagalba bendraujant su vaiku lengviau suvokiami jo poreikiai, atsiranda glaudesni emociniai ryšiai, jis ugdomas tinkama linkme, jo raida yra pilnavertė. Vaiko ir tėvų bendrystė arba prierašumas parodo jautrių ir gyvybiškai svarbių emocijų santykių pasireiškimą. Tėvai yra pirmieji ir svarbiausieji vaikų mokytojai, perduodantys tai, kas jų šeimoje yra vertingiausia. Šeimoje yra formuojamos ir diegiamos vaikams dvasinės, dorovinės vertybės. Nors vaikai ir yra tinkamai prižiūrimi, tačiau jei su jais niekas nebendrauja, tada jiems gresia dvasinis sunykimas.

Per šeimos narius bendraudamas su aplinka, kūdikis mokosi užmegzti kontaktą, glaustis prie mamos, siekti būti paglamonėtas, įsikibti į ranką ir pasijusti saugus, girdėti kalbą ir į ją reaguoti. Toks specifinis kūdikio elgesys signalizuoja, kad norint pajusti artumą ir saugumą, reikia tėvų. Vaikui reikia turėti su kuo bendrauti, kad galėtų normaliai vystytis. Pagrindinis patarimas- bendraukite su vaiku nuo pat pirmų dienų, kalbinkite jį, nesvarbu, kad vaikas jums atskys tik žvilgsniu, ar šypsena. Bendrauti būtina.

A specialiosios- lavinamosios klasės vyr. auklėtoja Loreta Čėsnienė

Ugdymo dalyvių bendradarbiavimas, tenkinant specialiuosius vaikų ugdymosi poreikius

Bendradarbiavimas – tai komandos narių darbas siekiant vieno bendro tikslo bei tenkinant atskirų komandos narių poreikius bei tikslus. Bet kokiame bendradarbiavime reikalingas daugiau nei vienas asmuo – komanda. Dažniausiai komandą sudaro skirtingos specializacijos atstovai, vykdančys savo profesines funkcijas bei įgaliojimus ir bendradarbiaudami siekiantys bendro tikslo. Pagrindinis tikslas – skubus, visapusiškas, koordinuotas ir efektyvus pagalbos teikimas. Pagrindiniai komandos darbo principai yra bendradarbiavimas ir tarpusavio pagalba. Komandinis darbas padeda ne tik gerai atlikti užduotis, bet ir įgalina komandos narius atskleisti savo galimybes. Bendradarbiavimas komandoje suvokiamas kaip susitarimas, kad tam tikroje srityje vienas ar kitas komandos narys išmano daugiau. Efektyvus bendradarbiavimas komandoje gali būti vertinamas, kai joje vyksta aktyvus visų narių dalyvavimas, bendras pasidalytas žinių ir tarpusavio sąveikų konstravimas, problemos sprendžiamos, panaudojant turimą kompetencijų visumą. Efektyvų komandos darbą lemia jos darba, komandos sutelktumas pagrindinio komandos tikslo suvokimas, vadovavimas komandai. Tenkinant vaikų specialiuosius ugdymo(si) poreikius, komandinis darbas organizuojamas pasitelkiant tris komandinio darbo modelius: daugiadisciplininį, tarpdisciplininį ir transdisciplininį.

Darbe atlikta teorinė bendradarbiavimo sampratos ir ugdymo dalyvių bendradarbiavimo bendrojo lavinimo mokyloje analizė.

Iškelta hipotezė, jog mokytojai ir specialistai tenkindami vaikų specialiuosius ugdymosi poreikius dirba komandoje, bendradarbiavimą laikydami neatsiejamu jos elementu.

Anketinės apklausos metodu buvo atliktas tyrimas, kurio tikslas - atskleisti pedagogų, specialistų, dirbančių su specialiuųjų ugdymosi poreikių turinčiais vaikais, bendradarbiavimo ypatumus bendrojo lavinimo mokykloje ir specialiojo ugdymo kontekste, atskleidžiant realią bendradarbiavimo situaciją, bendradarbiavimo formas. Atlikta statistinė duomenų analizė.

Tyrime dalyvavo bendrojo lavinimo mokyklų pagalbos mokiniui *specialistai* (N=70) (specialieji pedagogai, socialiniai pedagogai, logopedai, psichologai ir kt.) ir bendrojo lavinimo mokyklų pradinio ugdymo *pedagogai* (N=226) (iš viso 296 respondentai).

Empirinėje dalyje nagrinėjama specialistų ir pradinių klasių mokytojų bendradarbiavimo situacija. Remiantis gautais duomenimis, atskleidžiama mokytojų ir specialistų nuomonė apie bendradarbiavimą, bendradarbiavimo naudą, formas, bendradarbiauti trukdančius veiksnius, sunkumus, patiriamus ugdant specialiųjų ugdymosi poreikių turinčius mokinius.

Svarbiausios empirinio tyrimo *išvados* :

1. Atlikus statistinį duomenų apdorojimą, nustatyta, jog mokytojus dažniausiai skatina bendradarbiauti ugdymo kokybės motyvas, specialistus – lygiavertės profesinės partnerystės poreikis. Abi respondentų grupės sutinka, jog bendradarbiaujant pagerėja darbo su SUP turinčiais vaikais efektyvumas. Įvardijant bendradarbiavimą trikdančius veiksnius mokytojų ir specialistų nuomonės stipriai išsiskiria: mokytojai specialistus kaltina tuo, kad šie yra nelankstūs, tuo tarpu specialistai mokytojus tuo, kad iš pastarųjų pusės nėra suinteresuotumo bendradarbiauti. Paaiškėjo, jog pedagogai skeptiškai vertina vieni kitų bendradarbiavimą, teikiant specialiąją pagalbą.
2. Tyrimo rezultatai tik iš dalies patvirtino hipotezę. Dauguma respondentų pripažįsta komandinio darbo naudą bei teigiamą įtaką darbo rezultatams ir nėra abejingi bendradarbiavimo idėjoms su kolegomis, tačiau dauguma respondentų komandose dirba ne savo noru. Motyvai, lemiantys jų bendradarbiavimą yra sąlyginai priverstinio pobūdžio, susiję su būtinybės, saugumo bei atsakomybės principais.

Spec. pedagogės Redos Stulpinienės magistro darbo, apginto 2010 m. santrauka

Ugdytinių mintys apie mamą

Mamytė Vilma. Kai būnu geras ir mama būna gera. Kai būnu geras važiuojam į Šiaulius, į žaidimų kambarį. Namuose mama sėdi prie kompiuterio ir spaudinėja reklamas, žiūri televizorių, dar pas kūmą važiuojam kartais. Mama visą laiką būna gera.

Viktoras

Mama graži. Plauna trobą ir mes darbuojamės. Einam kartu pasivaikščioti, žaidžiam, einam į parduotuvę. Važiuojam į kaimą, padedam babai. Kai grįžtam namo, einam pažiūret ar yra pinigėlių iš banko.

Martynas

Mano mama švelni, gera, graži. Mamos pomėgiai: plauna indus, grindis, valgyti taisyti. Skaniai išverda grikius, pupelių sriubą. Mėgsta eiti į baseiną, šokti, pasivaikščioti.

Ligita

Mano močiutė verda namuose sriubą, grindis plauna, guli, mezga, skaito žurnalą, pas draugę eina, lauke būna, miega. Močiutė gera, švelni, jauna, mėgsta pasidažyti, pasipuošti.

Andrius

Mano mama yra nuoširdi, graži, mandagi, straina, gražuolė, nuostabi. Namuose plauna indus, siuvinėja, ravi žolę. Labai myliu savo mamą. Panaši ji į gelę rožę. Jos vardas Danutė.

Žanas

Mano mama baisiai baisiai graži.

Guoda

Mamytė neblogo, gera, valgyti išverda. Yra švelni, sodina gėlytes, šeria triušius, žuvytes akvariume. Mamytė per gimtadienį gražiai pasipuošia, pasidažo. Kepa skanias bandeles, mezga kojines, sijonėlius, skraistes. Mamytė gera. Padėjo tėtukui pastatyti supynes.

Goda

Mano mama užaugo aukšta. Ji yra gera, miela, graži. Mėgsta valyti grindis, tvarko aplinką. Eina į darbą, žiūri kinas, laisto gėles, treniruojausi, duoda man pinigų. Eina sėti, renka šiukšles, eina į bažnyčią.

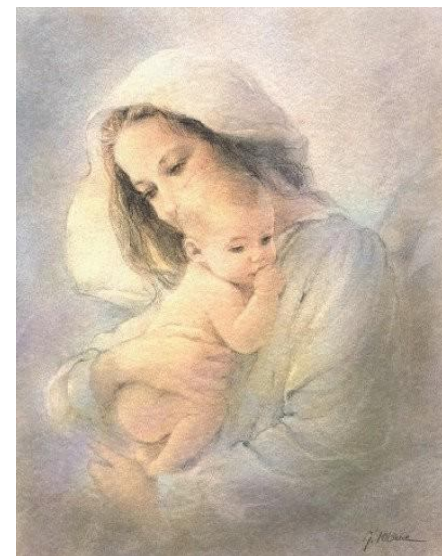
Laurynas

Mama daro valgyti, plauna grindis, valo langus. Mama davė kopūstų, mėsos ir bulvių valgyti. Dar ir morką, vištienos. Mama žiūri kiną “Moterys meluoja geriau”, sportuoja. Mama Daiva yra graži, gera, eina į darbą, balių, pas babos į vardo dieną. Patinka kompas, rašyti, šokiai.

Edvinas

Mano mama graži, gera. Aš myliu savo mamytę.

Augustė

Centro renginių ir švenčių akimirkos

Draugystės savaitė

Žaidimų savaitė

**Projektas „Mes esam vienodi,
mes norime būti kartu“**

Užgavėnės

Kaziuko mugė

Kalėdos

**Tarptautinė neįgaliųjų
žmonių diena**

Šv. Valentino diena

Žiemos šventė

Rudenėlio šventė

Tarptautinė mokytojų diena